

6 Bram de Graaff bouwde model- boeier „De Vrouwe Christina”

In zijn loodgieterswerkplaats, aan een bocht van het Spaarne, bouwde Bram de Graaff zijn zevende modeljacht. Hij is er zichtbaar trots op nu een model in opdracht te mogen bouwen. En dat van een jacht dat hij als geen ander kent. Al jarenlang verzorgt hij de boeier van de heer J.H. Meijer. Het is niet alleen een bijzonder model, het is ook een schip om een kort artikel aan te wijden.

Zoals gezegd is het al zijn zevende model. Eerst bouwde hij in zink, maar later stapte Bram op koper- en messingplaat over. Een materiaal waar hij zich, gezien zijn vak, thuis in voelt. Als we in zijn werkplaats rondkijken zien we ook fraaie loden voorwerpen die door hem gemaakt zijn voor monumentenpanden. „Ja, ze weten me

te vinden als het om versieringen in lood gaat”.

Om het model van „De Vrouwe Christina” te kunnen bouwen, vroeg Bram aan de heer Meijer of hij wist waar de originele tekeningen te vinden waren. Meijer heeft toen gezocht en kwam bij de weduwe Bernard in Nieuwendam terecht. Zij heeft toen

tussen allerlei spullen gezocht die nog in het kantoor lagen en vond datgene waar ze naar uitkeken, het spantenraam, enz.

ONTWERP EN BOUW

Het ontwerp van de „Phoenix” een houten boeier, stamt uit 1898. Ber-

TEKST: WIM DE BRUIJN
FOTO'S: THEO KAMPA

nard tekende het schip zelf. Twintig jaar later liep een stalen boeier naar dezelfde tekening van stapel, het was de „Frans Naerebout”. Weer twintig jaar later, in 1938, werd het casco gebouwd waaruit later „De Vrouwe Christina” te voorschijn kwam. De afmetingen varieerden iets. Het laatste schip meet $8,87 \times 3,42 \times 0,65$ m, terwijl de voorgaande schepen 8,70 m lang waren.

CASCO ONTDEKT

Het was tijdens de zomerreünie van de Stichting Stamboek Ronde en Platbodemjachten in 1960 in Monnickendam, dat de heer Meijer opmerkelijk werd gemaakt op een casco dat bij Stofberg in Leimuiden zou liggen. Hij weet niet hoe lang het daar heeft gelegen, maar het moet wel enige tijd geweest zijn, want toen hij er in 1960 kwam was het knap „stoffig”. Hij hoorde dat de timmerman, die gewerkt had aan het interieur, overleden was en het geheel was in de werfloods blijven liggen. In het begin wilde de heer Bernard het helemaal niet verkopen. Meijer was, toen hij een punt van het dekzeil oplichtte, al „verkocht”.

Eerst werd het casco naar de garage van de heer Meijer's drukkerij in Haarlem, aan de Houtmarkt, gebracht. Het was de bedoeling dat het in eigen beheer, o.m. met behulp van Bram's vader werd afgebouwd. Omdat een van de medewerkers wegens ziekte moest afhaken, werd aan Jachtwerf Klaassen gevraagd de afbouw ter hand te nemen. De motor stond inmiddels al een tijdje voor het schip klaar.

Het originele tuigplan geeft een tuigplan aan van 70 m^2 . Op advies van Hein Kersken sr. werd er 58 m^2 van gemaakt. Hein vond dat, wanneer Meijer alleen met zijn vrouw voer, er al bij windkracht 4 gereefd zou moeten worden. Men zou dan denken „moet je die ouwe vent zien, nu al een rif steken”. Meijer vergat toen helaas te zeggen dat hij graag wedstrijd wilde blijven zeilen. Nu komt hij die 12 m^2 net te kort om in de voorste

gelederen te blijven. Dat was hij eerder noch in zijn regenboog, noch in zijn schouw gewend. Het bleef dus toevaren.

HET MODEL

Het spantenraam hangt tijdens de bouw van het model boven Bram's werkbank. Alle spanten werden volgens het spantenraam gebogen en op de voorgeschreven spantafstand opgesteld. Vervolgens werden de messing huidplaten stuk voor stuk uitgestrookt, gebogen en vastgesoldeerd. Als soldeer werd een lood/tin-verbinding 50/50 toegepast. Eigenlijk kun je stellen dat het model net zo gebouwd is als het originele schip. Het bouwen heeft veel tijd gekost.

Meer dan 600 uur bracht Bram in zijn werkplaats door, tot hij het vol trots kon tonen. Uit de foto's blijkt duidelijk zijn zorg voor de afwerking. Alles in tot in de kleinste finesses nabgebouwd.

Terwijl Theo Kampa zijn camera opstelt, komt de heer Meijer met zijn vrouw nog even kijken. Enthousiast begint hij te vertellen over zijn boeier, over de onderlinge wedstrijden vroeger, enz.

Intussen staat het model in een fraaie vitrine in het kantoor van de heer Meijer. Het model, een geschenk van het personeel, pronkt op de speciaal door Bram gebouwde tafel. De boeier op ware grootte wordt inmiddels door Bram weer vaarklaar gemaakt voor het nieuwe seizoen.

